

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldéssel helyben
vagy vidékre:Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEVEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmentetlen levelek csak
ismert köztől fogadtatnak el.

A főrendiház reformja.

Szege, márcz. 26.

A márczius tehát ismét reformmal, rendi kiváltságok megszorításával távozik. De mily nagy különbség van az 1848-iki márczius reformjainak szelleme, gyakorlati értéke, idealizmusa és méltósága, — s a mostani reform lelketlensége, anyagiassága s főképp értéktelensége közt! Itt kiváltságok szorítottak meg, de csak azért, hogy viszont kiváltságok annál jobban kiélestitessenek.

A főrendiházi reform-hadjárat csodálatos körülmények közt folyt le. Megindult a mostani főrendiház ellen a harc a szabadelvűség nevében, demokratikus kaczerkodással. S a vége az lón, hogy kaptunk a régi mágnásház helyett egy olygarchikus főrendiházat. Az lett a vége, hogy a szegényebb mágnások, kik eszük és szorgalmuk után élnek, jogaikat elvesztették, azok pedig, kik birtokaik nagy jövedelméből élnek, megmaradtak született törvényhozóknak, legyenek bár magyarok vagy indigenák, bajusztalanok avagy bajuszosak.

Hiszzen ennek a reformnak, ugy amint hármass bizottság s a kormány elfogadta, olyan színe van, mintha az oligarchia tulsulyra vergődővén, hatalmát erősíteni akarta volna az ált, hogy a nála gyöngébbeket jogaiktól megfoszssa. Pedig hát tulajdonkép nem az oligarchia indította meg a háborút, hanem ő ellene, az ő hatalmának csökkentésére indult az meg. Hogy van még is, hogy mindenki vesztett a mérkőzésben, csak éppen ők nyertek! No ez ugyan gyönyörűsége liberális vivmány, ez ugyan demokratikus haladás.

TÁRCZA.

A vak leány hozománya.

6. folyt. — Angol regény. —

— Nos, Hugh rokon, megegyezik-e vagy nem? kérdé Eleanor rövid szünet után újból.

— Meg kell hajolnom az akarata és föltétele előtt, szolt a lord halkán.

— Örülök, hogy belsegyezik ajánlatomba, szolt Eleanor vidáman. Holnap gazdag ember lesz. Hanem egy iratot kell kiállitania részemre, melyben megígéri, hogy sohasem fog nevének tekinteni és sohasem fog kísérletet tenni, miszerint velem találkozzék.

— Ha ragaszkodik hozzá, Tarrant ur kifogja ez iratot állitani, felelte a lord elpirulva.

— És ha ez megnyugtatta, folytatá Eleanor, hozzáteszem, hogy nem leszek egyedül, hanem egy családhoz megyek, mely szívesen befogad.

— Kik ezek az emberek, hogy hívják őket? kérdezte Ravenhill lord.

— Oh azt nem fogom megmondani, szolt Eleanor, fölkelve. Holnap, az esküvő után azonnal szétválnak utaink az egész életre. Ha hamarabb halnék el, mint ön, idejekorán meg fogja tudni, arról intézkedem. S most jó éjszakát.

— És kezét nyujtott völegényének.

— Engedje meg, hogy szobájáig kísérjem, kérte a lord.

Nincs okunk sajnálni a kimaradó mágnásokat demokratikus fölfogásból, mintegy születési kiváltságok szűnnek meg a főrendiházból való kiszármaztatásukkal. Sajnálatunk csak akkor ébred föl, ha összehasonlitjuk a kimaradó és benmaradó táborot. Azt látjuk, hogy a künrekedők közt vannak az arisztokráciának majdnem mindazon tagjai, kik a tudomány terén nevet vívtak ki maguknak s azok, kik nem sütkéreznek az udvar fényében, hanem a nemzettel éreznek; s azt látjuk, hogy benmaradók közt vannak mindazok, kik egyébbel nem tűntek föl még, mint tavasszal s ősszel piros frakjaikkal, ugyisintén az indigenák, kik többnyire vagyonos emberek. Köszönjük szépen mint magyar nemzetiség és mint demokraták ezt a főrendiházat.

A plutokrácia, a pénz sohasem aratott még nagyobb diadalt mint a cenzusos főrendiház megalkotásakor. Ime hova súlydát a sokat emlegetett „történelmi jog“ eszméje, melyet föntartandónak hirdetett a szabadelvű párt. A mágnás ősei beverhettek akár egy legió török koponyát, mutogathat otthon családi arcképcsarnokában számos buzogányos, kardos magyart, akik itt meg ott áztatták vérökkel a honi földet, az nem határoz. Van-e pénz? ez most a kérdés. Ha van, van történelmi jog is, ha nincs, akkor jogod sincs. A történelmi hagyományokat erkölcstelenebbül kigunyolni alig lehet s az az eljárás, mit vele szemben követtek határos a szédelgéssel.

Sivár eredménnyel ért véget a főrendiház reformját célzó mozgalom. Legszégyenletesebb szerep azonban ebben Tisza Kálmánnak jutott, oly szerep, milyenben államférfi rit-

kán mutatta be magát. Akik hittek még Tisza Kálmán államférfiúi egyéniségében, láthatják most őt teljes törpeségében.

Meghunyáskodni ott, ahol kell, s erőszakoskodni ahol lehet: ez Tisza szerepe a főrendiház reformjában. A képviselőházban tárczáját köti egy rossz javaslatához, mi ellen pártja szabadelvűbb részében mozgalom indult meg, miután tudja, hogy így keresztül erőszakolja a győzelmet. Mi lenne értelme annak igazi parlamentáris viszonyok közt, ha a kormány egy javaslatához tárczáját köti? Mindenestre az, hogy javaslata oly elveken nyugszik, melyeket a kormány jónak lát s melyekhez ragaszkodik. Ámde Tisza Kálmánnak nincsenek elvei. A főrendi ellenzék előtt Tisza meghátrált s elfogadott egy még a magánán is rosszabb szervezetet. Célja itt sem volt más, mint mi a Tiszák célja rendszeren: olcsó diadal.

A főrendiek és a kormány nyomoruságos egyezménye tehát diadalt aratott, nagy többséget nyert. Semmi kétség, a képviselőházban is keresztül megy. Az a csoport ugyan, mely a szabadelvű pártban a multkor is ellenzékies hajlamot árult el a javaslattal szemben, most is életjelt ad magáról. De tudjuk, hogy ez nem egyéb, mint egy kis manőver holmi késedelmező miniszteri ígéretek megkergetése ügyében.

A főrendiházi reform-mozgalom eredménye tehát egy új társadalmi kaszt, egy feudális főrendiház, mely még jobban el van zárkózva a nemzet közszellemétől, mint az eddigi s általános nagy csalódás, mely ugy a sajtóban, mint közvéleményben kifejezést nyert. Adtál uram esőt, de nincs köszönet benne.

— No igen, de a nők nem értik mindig komolyan, amit mondanak.

— Eleanor komolyan értette. És én is szavamát adtam, azt pedig nem fogom megszegni.

— Mily sötét van itt! folytatá a lord fölúgorva. Menjünk. Nincs itt több dolgunk és még messze utat kell tennünk. Borzasztó rá gondolni, hogy holnap ilyenkor nős ember leszek!

— Ige, egészítette ki az ügyvéd, holnap ilyenkor 150,000 font vagyona lesz!

IV. fejezet.

Junius tizenötödike rut idővel köszöntött be. Folyvást esett és a talaj egészen föl volt ázva. E kellemetlen idő daczára két zárt kocsi állt a blackmorei templom hátsó bejárata előtt. A csak már száz lépésre fekvő faluban nem sejtette senki, hogy e pillanatban eskették meg a Ravenhill birtokot öröklő ifju lordot unokatestvérével a vak ladyvel, amint Eleanor általában nevezték. Ezt tudva, az esőben is nagy bámész tömeg gyült volna a templom elé. De a titkot gondosan őrizték.

A templomban félhomály uralkodott és az esküvő párt nem lehetett pontosan szemügyre venni. Ravenhill lord daliás alakja föltűnő volt, de arcán nyoma sem látszott a boldogságnak vagy meglegedésnek. Szemeit a földre szegezte sötéten és ajkai erősen összeszorultak.

— És a menyasszony? Rajta csak anynyi látszott, hogy magas karcsu alak. Feketébe volt öltözve és sűrű fekete fá-

A főrendi törvény és a szabadelvű pártiak. Jó forrásból közlik az „Egyetértés“-sel, hogy a kormánypárti képviselők egy része szerdán délelőtt értekezletet tartott a főrendiházi kompromisszummal szemben elfoglalandó álláspontra nézve. Az értekezletet a kormánypártiak egyik előkelő tagjánál tartották, aki egyuttal a mozgalom kezdeményezőjének tekinthető. Mindössze körülbelül harminczan vettek részt az értekezleten, de valószínű, hogy még sokkal többen vannak ezekkel egy nézetben, akik, ha majd a főrendek által letárgyalt felsőházi törvényjavaslat visszakérül a képviselőházba, határozottan ellenezni fogják a gyökéresen megváltoztatott törvényjavaslat elfogadását. Az értekezleten két óra hosszat vitatták a kompromisszumot, a szónokok mindegyike más-más szempontból támadta azt meg, de abban valamennyien egyetértettek, hogy az elvetendő és végül abban állapodtak meg, hogy a képviselőházban ellene fognak szavazni. A jelenlevők egyike azt is hangoztatta, hogy jó lenne a szabadelvű klubban kijelenteni, hogy a kompromisszum föltötti szavazás nem képezhet pártkérdést, hanem ellenkezőleg a párt minden egyes tagjának jogában áll, tetszése szerint igennel vagy nemmel szavazni.

A József-akadémia ügye. Az osztrákok csak nem tudnak lemondani a József-akademiáról, melyet halottaiból föltámasztani akarnak. Mivel a közös hadsereg orvosai kevesen vannak, és meglehetősen képzetlenek, az újításnak más módját nem tudják, mint azt, hogy állítsunk föl Bécsben magyar és osztrák pénzből közös ügyes katonai orvosakadémiát. Ebbe azonban még a mi közösügyes dolgokért lelkesülő kormányunk sem ment bele, és az általa összehívott szaktanács a József-akadémia visszaállítását fölöslegesnek mondotta. A bécsiek most belekapaszkodnak a mi szakembereinkbe, kicsinylik érveléseiket, s nevelésesekké igyekeznek őket tenni. Hogy azonban a közösügyes akadémiát ezentul is ellenezni fogják, sejtetni engedti a félhivatalos következő jelentése: „A magyar vallás- és közoktatási miniszter a hadügyminiszter átiratára terjedelmes, nagy alaposággal kidolgozott s lé-

tyol fődte arcját. Mily különös viselet egy menyasszonynak! Azonban a leány mindamelllett elszántabbnak mutatta magát és szilárd, csengő hangon modotta el a formát, hogy ő, Blackmore Eleanor Erzsébet férjeül fogadja mind halálig Ravenhill Hugh Algernoot.

Aztán ujára huzták a gyűrűt, a pap férj és feleségnek jelentette ki a fiatal párt és néhány percz alatt vége volt az egész ünnepélyességnek.

Ravenhill lord tántorogva nyujtotta karját és menyasszonyát a sekrestyébe vezette, hova Hester asszony, a pap, Tarrant ügyvéd és a templomszolga követtek őket. Itt a menyasszony biztos kézzel írta be az esketési könyvbe új nevét: „Ravenhill Eleanor.“ A többiek is beirták neveiket s a pap szerencsét kívánt az új párnak.

Eleanor az ajtó felé indult férjével és odasugta neki:

— Elhozta az irást?

— Tarrant urnál van, felelte a lord.

— Akkor bucsut vehetünk, szolt a leány nyomatékosan. Isten önnel!

— És kezét nyujtotta a lord felé.

— Engedje meg, kérte ez, hogy a kocsiba ültessem.

Eleanor beszállt kocsijába és előre hajolva, még egyszer kezét nyujtott völegényének.

— Isten önnel!

— Éljen boldogul! szolt Ravenhill lord. Mikor látom viszont?

— Mikor lát viszont? ismételte

nyegében a szaktanács eredményével megegyező választ adott, melyben a József-akadémia visszaállítását mellett fölhözött érveket teljesen megegyezőleg; s hogy ugyanő álláspontját egy magyar minisztériumhoz intézett emlékiratban is körvonalozván, abban a kérdés gyakorlati megoldására vezető javaslatot közölt velök, mely aligha nem már rövid idő múlva fogja törvényhozásunkat foglalkoztatni.

A főrendiház reformja. A „Bud. Corr.” jelenti: A főrendiház módosításáról szóló törvényjavaslatnak részletes tárgyalása előre láthatólag még e héten teljesen be fog végeztetni, habár a javaslat egyes pontjainál nagyobb viták várhatók; a vitás pontok száma azonban semmiképp se lesz nagy. Első sorban a cenzus megállapításánál lesz vita s ellenzéki oldalról 2000 forint, más oldalról pedig 2500 forint fog ajánlatni. E két ajánlat közül azonban egyiknek sincs kilátása arra, hogy 100-nál több szavazatot nyerjen, még ha az egész ellenzék, mely a törvényjavaslatot általánosságban nem fogadta el, tovább is részt venne a tárgyalásokban, ami pedig az ellenzék körében tegnap óta uralkodó hangulatból következtetve, épen nem bizonyos. A javaslatnak amaz intézkedését, mely szerint az indigénáknak egy bizonyos határidőig nyilatkozniok kell a magyar főrendiházi tagság tekintetében, több oldalról megfogják támadni, azonban az ellenindítványt kevés szavazat fogja támogatni, minthogy dualistikus monarchiában és a mi viszonyaink között teljességgel nem engedhető meg, hogy valaki egyidejűleg a magyar és az osztrák vagy más külföldi törvényhozásnak is tagja legyen. A leghevesebb vita a 25. § körül fog támadni, melyre nézve több lényegesen módosító indítvány várható. Egyik indítvány, — melyet tekintélyes kisebbség fog támogatni — oda irányul, hogy csak a mágnások magok közt válasszanak egyszer s mindenkorra ötven mágnást, azok közül, kik a census miatt jogukat vesztek; a második indítvány ama szakaszt akképen akarja módosítani hogy ugyancsak a census miatt kimaradandó mágnások közül válasszassék ötven tag, de az egész főrendiház által, mert csak a ház, mint ilyen képez olyan testületet, amely ilyen módosítással megbizható volna és mivel a mágnások, mint olyanok, nem képeznek testületet. A harmadik indítvány, — mely legmesszebbre megy — úgy szól, hogy emez ötven tag mindenkor újból választás útján kiegészítendő lesz. — Még nagyobb vitát fog előidézni azon előrelátható indítvány, hogy az új törvény csak 1887-ben, az országgyűlés tartamának lefolyása után, lépjen életbe, mely indítvány csak csekély támogatásra számíthat.

Eleanor. Talán csak nem feledte el az ígéretét már is? Engem ez életben nem lát többé. Ez az istenhözád — és hátrádolt a kocsiában — örökre szól. Kérem, mondja meg a kocsiának, hogy hajtson. Ravenhill lord engedelmességet és a kocsit megindult. A második kocsiában a lord és az ügyvéd hajtattak el, míg a pap és a templomszolga meglepetten néztek e sajtáságos jelenetet. Egyik kocsit a Torchester felé vezető útra fordult be, a másik Blackmore felé. Midőn mind a két kocsit eltűnt a látókörből, a templomszolga odafordult a paphoz, azt mondva, hogy ő negyven esztendeje sok esküvőnek volt tanúja, de ilyet még nem látott. — Nos, Jackson, szólott a pap, erről a különös esetről hallgatni kell önnek. És hogy titoktartása hiába ne essék, ime, ezt Tarrant ur adta az ön számára. E szavakkal egy zárt borítékot nyújtott át a templomszolganak, melyben az nagy bámulatára egy tiz fontos bankjegyet talált. — Ez aztán a nagylelkűség! mondá, amint magához tért meglepetéséből. Ennyire tudok hallgatni is. De mondja csak, tisztelendő ur, titokt házasság az, melyet e pár kötött? — Ej nem, felelte a pap. A boldogult lord maga kívánta e házasságot végrendeletében. Hogy mért történt ily titokban, azt magam se foghatom föl. De mivel titoktartást kértek tőlünk, őrizzük meg a titkot, amint illik.

(Folyt. köv.)

„Tram, tram, tram . . .“

Szeged, márcz. 26.

Az építési államkölcson hátralékok erélyes behajtása ügyében a kir. adófelügyelőség még a múlt hó végén átiratot intézett Szeged város tanácsához, amely mig egyfelől megdöbentő adatokat tartalmaz a hátralékok nagyságáról, másrészt élénken illusztrálja az adófelügyelőség, illetőleg a pénzügyminiszterium fölfogását a szegedi viszonyokra nézve, amelyeket az illetékes körök ma is, az anyagi romlás küszöbén, úgy látszik mindenáron kedvező színben akarnak föltüntetni.

Az átiratot a tanács f. hó 16-án tartott ülésében vette tárgyalás alá, érdekesnek tartjuk hát azt lényegében a közönséggel is megismertetni.

A Szeged város lakóinak adott építési kölcson tartozásokról szóló kimutatás tanúsága szerint, ezen a czímen 1882. évről 2244 frt 95 kr., az 1885. évről: 18,547 frt 27 kr., az 1884. évről: 107,590 frt 04½ kr. vagyis folyó 1885. év január elsőjéig: 128,382 frt 26½ kr. maradt hátralékban.

A pénzügyminiszterium a hátralékoknak ekkora összegét természetesen tulságos nagyra találja s e miatt annál is inkább elégedetlenségét nyilvánítja, mert az 1884. év első felében az összes hátralék: 91,330 frt 17 krt, az 1883. év második felében csak 62,604 frt 70 krt tett ki, vagyis a viszonyok mind rosszabbra fordultával arányosan növekszik.

A miniszterium azonban a hátralékok ijesztő mérvben való szaporultának egyedüli okát abban találja, hogy a végrehajtások nem a kellő erélyvel fogantatosítottak, s különösen a harmadfoku végrehajtások pedig elhanyagoltatnak. — Ezek előre becsajátása után az adófelügyelőség avval a fenyegetéssel áll elő, hogy ha a folyó év első felében, vagyis márczius végéig a behajtás nagyobb lendületet nem vesz, illetőleg ha a hátralékok szaporodnak, a felelősség a pénzügyminiszterium rendelkezéséhez képest a város ellen multhatatlanul alkalmaztatni fog; mert a hátralékok szaporodása első sorban a város tulajdonát képező tartalékalapot veszélyeztet. Hogy tehát ez a kellemetlenség be ne következék, az adófelügyelőség azt követeli, hogy mindazon hátralékosok irányában, kiknél az ingóságok vannak lefoglalva, a harmadfoku végrehajtást haladéktalanul vegye foganatba, azok ellen pedig, akik eddig nem lettek megzálogolva, a másodfoku végrehajtást foganatosítsa s nem fizetés esetén a lefoglalt ingóságokra árverést tűzzön ki.

Ezek után az adófelügyelőség egész naiyul megjegyzi, hogy most már csakis a törvény legszigorubb alkalmazása mellett várható, hogy a behajtható hátralékok a legrövidebb idő alatt beszerezhetni fognak.

A tanács tudomásul veszi az adófelügyelőség átiratát s utasítja az adóhivatalt, hogy ennek megfelelőleg járjon el s az eredményről ápril közepéig jelentést tegyen.

Minthogy pedig a tapasztalás azt mutatja, hogy az államkölcson hátralékok könyvelési módja és nyilvántartása a céljának nem felel meg, a tanács utasítja Zombory tanácsnokot, hogy a helyesebb mód alkalmazása iránt a városi ügyészség, számvevőség és pénzügyigazgatóság meghallgatása után javaslatot tegyen.

A fönti kimutatás szerint a múlt év végével 626 épületre volt kitüntetve államkölcson hátralék, amely tekintélyes szám a folyó év első negyedében, tehát mostanig megint jelentékenyen szaporodott.

Hogy mennyi ez a szaporulat, azt a

nyilvántartás hiányossága miatt pontosan föltüntetni nem lehet, mert a tanács szerint is a könyvelés és nyilvántartás az időközönként megküldött egyes kimutatások alapján történik s így a hátralékok sok esetben nem egy helyen, hanem több lapon is kezeltetnek.

Itt még fölemlíthetjük, hogy az államkölcson hátralékos épületek legnagyobb része a nagy-köruton kívül fekszik, noha azokból a két körut közti részre s a tulajdonképpeni belvárosra is elég tekintélyes szám esik. Alsó városnak a templomon alóli részében, noha szeretik hangsúlyozni, hogy az ottani lakosok a legesélyesebben építkeztek, szintén tekintélyes összegre rug a hátralék.

Város és tanya.

(A külterületi építkezés.)

Szeged város f. évi január 7-én tartott rendkívüli közgyűlésében a város fejlődésére életkérdést képező külterületi építkezési rendszabály két évtizedes vajudas után megalkottatott. A közszemlére fölbevezés nem adatván be a szabályzat ellen, az jóváhagyás végett a belügyminiszteriumhoz fölterjesztetett.

Szükségessé látjuk ez alkalommal Vasas Pál főjegyző által szerkesztett fölterjesztést megismertetni, mert ez emlékiratszerűleg tárgyalja, hogy a tanyai építkezés e század elejétől kezdve minő viszonyok között ment keresztül, az erre nézve hatósági intézkedések és rendszabályok mennyiben tartották fenn érvényüket egész azon ideig, midőn az 1873-ik évben a város a 25 holdon aluli építkezés korlátozásán enyhíteni szándékozott.

Megtudjuk még a fölterjesztésből, hogy az 1873. évi januárban hozott azon intézkedés, hogy a 25 hold helyett 10 holdon engedessék meg az építkezés, a belügyminiszterium által azért nem nyert jóváhagyást, mert daczára a többszöri fölhívásnak a városi hatóság az 1836-ban alkotott s folyton érvényben levő statutumot fölterjeszteni nem tudta. Most azonban a kérdéses régi statutum fölterjesztetvén, — egyidejűleg az ujonan alkotottat, ki lévén más részről okiratokkal támogatottan mutatva az, hogy a régi statutum soha el nem évült, azon álláspontot foglalja el a város fölterjesztésében, hogy az ujonan alkotott szabályzat felsőbb jóváhagyása a dolog természetéből önkényt folyik.

Érdekesek még a fölterjesztésnek azon részei, melyek föltárják a veszélyt, mi a város belterületére okvetlen háromolnék, ha a külterületi építkezés korlátozásának hiányában a lakosság letelepedése és elszaporodása a külterületen nagy arányokat öltene. Ezáltal, a fölterjesztés szerint, azon abnormis helyzet teremtenék, hogy a sulypont a lakosság növekedését illetőleg a 14 □ mértföldnyi külterületre helyezkednék, ami lehetetlenné tenné idővel, vagy talán még egy évtized múlva is, hogy a város belterületére utalt erejével községi és kulturális feladatainak megfelelőhessen, mivel e czélra rendelkezésre áll anyagi erejét mindegyre fokozottabban kellene a községyszerű alakulást nélkülöző és kulturális czélok megvalósítására földrajzi fekvésénél fogva is képtelen külterületen elforgácsolni.

A fölterjesztés lényege a következőképen hangzik:

Szeged várossa belterületén kívül, melyen a tulajdonképi községyszerű fejlődés és építkezés történt és történik, 14½ □ mértföldnyi külterülettel bir, hol az állandóan künlakók száma kezdetben nagyon csekély volt s jobbára a mezői munkák tartására terjedt, már azonban e század elejétől kezdődőleg az állandó letelepedés és künlakás mind nagyobb mérvet öltött úgy annyira, hogy ez időszert a tanyákon (alsón és felsőn) mintegy 26—27 ezer lélek tartózkodik, kik közül fölöttékevesen vannak olyanok, kik magában a városban is lakással bírnának, holott kezdetben valószínűség szerint a helyzet megfordítva volt, t. i. külterületi birtokosok többnyire belterületi házbirtokosok is voltak s állandóan a városban tartózkodtak.

A törvényhatóság területén élő lakosságnak ily módon lett kétfelé oszlása csakhamar két igen fontos és a hatóság folytonos megvédésére utalt érdeket vetett fölszínre, az az ugyanis először, hogy előre látó és óvatos közigazgatási intézkedések által, a lakosság megoszlása da-

ezára, a város egysége és összetartozandósági köteléke erősíttessék, s hogy czélirányos rendszabályok a szaporodó külterületi lakosság bizonyos hányadának a városba való folytonos betelepődését eredményezvén, a város fejlődésére s fölvi-rágására kimondhatlan káros hatású elszakadási és különválási törekvéseknek okai keletkezésükben szüntessenek meg, másodsor nem kevésbé főfontosságú érdeket képezett az is, hogy a belterjes gazdálkodási rendszerre való áttérésre oly fölöttékeves hajlandósággal bíró tanyai lakosság között a birtok-aprózódás a külterületen, a községi fejlődés és a közigazgatás rovására oly mérveket ne öltssön, hogy kellő megalhatásban, már a külterületen egy nagy számú paraszt-szegény osztály fejlődhezzék, s ez által a város, a községi föl- adatok teljesítése, közrendészeti, közteherviselési s közoktatási tekintetektől, egy veszelőss s hivatási czéljait kockázható tere szoríttassék, s állandóan agrárszociális kérdéssel küzködni kényteleníttessék.

E kettős érdek megvédésére az eszközt a hatóság mindjárt kezdetben a külterületi építkezések korlátozásában vélte föltalálhatni akkép, hogy az épületek emelésének engedélyezését meghatározott birtok-minimumhoz kötötte.

Részletesen ismerteti azután a fölterjesztés a külterületi építkezésre nézve régi időkől fogva fönnállott szabályzatokat, majd áttér a legujabban alkotott s lapunkban kivonatossan közölt külterületi építési szabályzatra és ennek felsőbb helybenhagyását a következő záradékban kérélemzi:

Szükségessé látjuk ezuttal is az építkezést bizonyos meghatározott területen alól korlátozni, de a korlátozás minden eddiginél csekélyebb s csak oly mérvű, melyet mezőgazdasági, haszonjószág-tartási, kerti művelési, közbiztonsági s egyéb köztekinetek sérelme nélkül még lejobb szállítani alig lehetne. Ezáltal a belügyminiszterium két rendeletében körvonalozott álláspontot is megkövetelteni véltük; a tanyai lakásoknak bekerítésére, s a tanyai épületeknek a szomszéd megyétől való távolságára vonatkozó rendelkezési szabályzatunknak pedig éppen a miniszteri rendelet szelleméből folyik. Szabályzatunk nem sérti a belterjes gazdálkodás fejlődéséhez fűződő érdekeket sem, annyival inkább, mivel a belterjes gazdálkodási rendszerre a külterületi lakosság mindeideig át nem tért s ötven év alatt gazdálkodási életünkben csak annyiban történt változás, hogy a földbirtokok elszaporodtak, belterjes gazdálkodás szempontjából azonban haladás alig észlelhető, mely körülmény csak súlyosbitja a törpe birtokon való építkezésből eredő bajokat s indokoltá teszi a külterületi építkezésnek hatósági engedélyezésétől való függővé tételét.

Miután tehát ezen fölterjesztésünk folyamából kitünik:

1-szor, hogy a város már 1836-ik évben birt kormánysszerű jóváhagyott oly szabályzattal, melynél fogva a 25 holdon alóli területen az építkezés tiltatott; kitünik

2-szor, hogy ezen szabályzat érvényben tartása iránti hatósági intézkedések mindenkor megtétettek, s hogy ennél fogva ezen szabályrendelet 1873-ik évben is érvényben volt s a 23/873. kgy. számú határozat csak ezen szabályrendelet módosítását czélzó intézkedésnek tekintendő, kitünik

3-szor, hogy a belügyminiszterium akkor, midőn 1873. márczius hó 8-án kelt rendeletével ezen régi szabályrendeletünk bemutatását hagyta meg, felsőbb hatósági birálat szempontjából maga is sulyt fektetett arra, hogy ilyenmü szabályzat létezik-e vagy nem? s hogy ennél fogva nincs kizárva a lehetőség, hogy ezen régi szabályzatunk föl nem terjeszthetetésében birják a 38755/873. és 12259/876. sz. belügyminiszteri rendeletek eredetüket; s miután

4-szer: az ez alkalommal bemutatott s ujonan alkotott szabályzatunk a külterületi építkezések korlátozása tekintetében a legméréskeltebb minden eddiginél s annak kerítés és megyétől való távolságot illető rendelkezései pedig éppen az előlédzett 1873. és 1876-ik évben ez ügyet érdeklőleg kibocsajtott belügyminiszteri rendeletek újmutatásának és szellemének megfelelőleg alkottattak, azon alázatos kéressel fordulunk nagyméltóságodhoz:

kegyeskednék a külterületi építkezés ügyében alkotott s ezennel fölterjesztett szabályzatunkat jóváhagyásával ellátni.

SZEGEDI NAPLÓ

1885-dik évi

második évnegyedére.

Előfizetési árak:

Egész évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 frt — kr.
Negyedévre	3 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt 20 kr.

Az előfizetési ár helyben házhoz hordva s vidékre postán küldve értendő.

A kiadóhivatal.

— Besze János, az egykor hírneves képviselő, a szabadságharc ismert alakja két hónapi betegeskedés után, mint örömmel értesülünk, annyira fölépült, hogy a napokban már elhagyhatja a kórházat.

— A Tisza apadása. A folyó a legutóbbi két nap alatt 43 centimétert apadt, ezzel a vízszin 4'06 méterről 3'63 méterre szállt alá. A ma érkezett táviratok a vidéki vizállásokról a következőket jegyzik föl: a Tisza Tokajnál ugyanint Szolnoknál apad, a Maros árad, a Körös és Szamos apadnak.

— Az új honvéd dandárnok. A szegedi 45-ik honvéd dandár parancsnoka Gyorgyevics tábornok két havi szabadságidőt nyervén, a dandár parancsnokságával Say Győző honvédezedes bizott meg. Say ur a hónap végén költözik Szegedre s nyomban át fogja venni a dandár parancsnokságát. Az új parancsnokot katonai körökben kitűnő kapacitásnak tartják. Gyorgyevics tábornok valószínűleg nyugalmba lép.

— Selyem és gyapot. Soha se volt olyan egyenetlenkedés a szegedi piacon az iparosok között az áru-hely miatt, mint most. Persze, mindegyik érzi a mostani viszonyok súlyát, a forgalom csökkenését és ennél fogva mindegyik a jobb, kedvezőbb fekvésű helyre szeretné elhelyezni áruját. Legutóbb a kalaposok közt ütött ki viszály. Ma Lemle Miklós vezetése alatt megjelentek a főkapitány előtt és kérték, hogy vitás ügyeiket rendezze. Eddig az volt a rend, hogy a selyemmel dolgozó kalaposok, mint divatozikk-árusok foglalták el az első helyeket, utánuk jöttek a gyapot-kalaposok. Kötelező volt azonban a selyemmel dolgozó mesterekre nézve, hogy gyapot-kalapot nem árulnak. De hogy az idő oly mostohára fordult, a selyem-kalaposok gyapot-árukat is visznek piacra s emiatt tört ki a viszály. A gyapot-kalaposok színtén jogot formálnak az első helyekhez s ennek adtak kifejezést a főkapitány előtt. Viszont többen az üzlet korához képest kívánják az elhelyezést rendeztetni. A főkapitány fölhívta a küldöttséget, hogy panaszaikat s kívánóságát írásban terjeszse elő, amire rövid idő alatt rendezni fogja az ügyet.

— Adóvisszatérítés a város javára. Az ujezeged-marostói védőtűtések főátviteli költsége címén ez évi 17460 frt 36 krban kitüntetett tisztajövedelem után járó évi 4452 frt 39 kr. földadóból és az ez után eső 1335 frt 30 kr. általános jövedelmi pótdadóból a kir. adófelügyelőség a múlt év 3. és 4. és a folyó év 1-ső negyedéről adóvisszatérítés címén a város javára összesen 4341 frt 22 krt hozott leírásba. Ez az összeg a város fönlévő adótarozásába fog betudatni.

— Honvédujczok bevonulása. A múlt évben besorozott honvédujczok további kiképzés végett f. hó 8 ikára behívták. Szegedről körülbelül 160 ujczok fog Lugasra vezényeltetni, hol a kiképzés 2 hónapig tart. A legénységgel 4 tiszt távozik városunkból.

— Öngyilkos rongyszedő. Bödi József csózt a Kónya Ferencz tiszai hajóján az éjjel éjfélután 1 óra tájban erős vízcsobbanás ébresztette föl. Talpra állva a folyóba nézett s látta, hogy a hullámokban egy ember küzködik, de megmentésén hasztalan fáradozott, a szerencsétlenül elúnt a habokban. Reggel a lá-

pon megtalálták a ruházatát. Kopott uriformájú öltözetből, egy pár nagy sáros cipőből és egy lyukas kalapból állott az egész s a podgyász mellett egy furulya feküdt. Ez vezetett azonnal a nyomra, hogy az öngyilkos Schwarcz Sámuel rongyszedő. A holttestet még nem találták meg. Két rongyszedő ismerte föl a városházán az öngyilkos ruháját. — Mit gondolnak, kérdé a belvárosi biztos, mi vitte a szerencsétlent az öngyilkosságra? — Egybehangzó volt a válasz: — Ami minket is oda visz előbb-utóbb. Egy falat kenyérré válót se tudunk ma keresni Szegeden.

— Megfürdött a kátrányban. Nem mindennapi látványosság volt kedden estefelé a közuti hidon. A közönség egy furcsa alakon nevetett, aki a hidon elhelyezett kátrányos hordók egyikéből bujt elő nagy kiáltozással. A puha fekete kátrány fényes mezbe vonta az alakot egészen a karjáig, s a hordóból kijutva, nem tudott lépni, mert a lábai körül vastag burkot képezett a kátrány. Ebbe a neveléses állapotba az urfi — játékból jutott. Többemagával jött Ujszegedről, s hogy megmutassa társainak, milyen ügyes tornászó, elkezdett a hordók fölött ugrálni, persze nem számítva arra, hogy azok közül egynek teteje nincsen. Ebbe a hordóba esett bele s amerre ment, mindenütt a közönség nevetése kísérte.

— A bpesti orsz. kiállításon résztvevő szegedi kiállító szerdán az ipartársulat házában értekezletet tartottak, melynek egyetlen tárgyát a kiállításra küldendő képviselő megválasztása képezte. A személyt illetőleg csakhamar megállapodott az értekezlet Golyósi Gusztáv urban, hanem a tiszteletdíj beszerzésére nézve igen eltértek a nézetek s az ajánlott módokat mindenike abban végződik, hogy az amugy is nagy áldozatot hozó kiállító iparosok ezen újabb kiadásal ne terheltessenek. Végre abban történt megállapodás, hogy a kerületi kiállítás bizottság kéresek föl, miszerint a város által megszavazott 2000 frt és az előkiállítás bevételeiből netán még föntlevő összegből szavazzon meg egy bizonyos tiszteletdíjat. Saját kebelében pedig az értekezlet egy aláírási iv körözését határozta el, hogy e célra lehetőségesebb kiállítók között gyűjtést eszközöljön. Az ülés végén a pénztárnok az előkiállításról számadást terjesztett elő, melyből kitént, hogy a beléptidjából 375 frt folyt be. Ezen összegből levonva a Csillag Dénesnek jegyzői teendőikért elismerésül megszavazott 25, rendőröknek 10, házmesternek 20 frtot és a nyomdai költséget, a fönnmaradt rész a végrehajtó bizottság rendelkezésére bocsájtatni határozatott.

— Rövid hírek. Veszett ebek a felső tanyán. Bagyur József szatymazi domb melletti lakos kutyája megveszett s a környékben számos ebet megmart. Melnar lovas rendőrbiztos intézkedett, hogy a megmart ebek lelővessenek.

— Megbűntetett házaló. Pollák Jónást a kapitányi hivatal olajnyomatu képekkel való házaláson kapta s a nála talált 7 képet elkobozta. A képeket elárvezték s az értük befolyt 8 frtot a szegényalap javára fordították. — Lopottlovak. A múlt éjjel, mint a batonyai szolgabíró-ság kapitányi hivatalunkkal sürgönyileg tudatja, Purgly Alajos tompai birtokostól hajtottak el 2 drága lovat. A lovak egyike sötét pej, herélt, 16 markos, 9 éves, hátulsó bal czombján T. L. bélyeggel, mind a 4 lába kesely; s a másik ló világos pej kancza 15 markos, hátulsó jobb lába kesely, hátulsó jobb czombján K. J. bélyeg van, homloka kissé fehér jegyes. A két ló becsértéke 1000 forintra rug.

— Francia műkertészek Szegeden. Bert és társa francia műkertészek kitűnő fajú gyümölcsfákkal és diszúvényekkel Szegedre érkeztek s a hid-utczai 4. sz. alatti házban azokat mintegy 8 napig árusítják. A nemesfajú gyümölcsfacemete eladására fölhívjuk a kertészetet üzök figyelmét.

Színház.

Szeged, márczius 26.

Hegyl Aranka „Hoffmann meséi“-ben.

Hegyl Aranka már a múlt saisonban meghódította a szegedi közönséget. Mint kedves ismerőt, úgy várták őt a szegediek s ahogy nevét a színlapon olvasták, siettek jegyet váltani. Rég látott telengás támadt a pénztár korlátai körül, melyeknek fölös voltáról hónapok óta oly sokat elmélkedhetik Karikás.

Zsufolt ház fogadta ma a kedvencz vendég-művésznőt, mikor kilépett egy automata hűséges tempójában mint Olimpia. Egy megtestesült gép, vagy helyesebben egy géppé átváltozott emberi test, a gépnek szabályos, de esetlen mozdulataival, mintha valósággal acélrugók helyettesitenék az izmokat.

S aztán hogy énekel ez az ördögös gép! Ezüstből van a hangja, s az ezüstnél csengőbb érczből a trillái.

E fölvonás után a vendég művésznőt három-négyszer hívta ki tüntető lelkesedéssel a közönség, melynek nevében szép, nyíló virágokkal gazdagon elborított babérokoszorut nyújtottak át neki, fehér szalagán e fölírásal: Hegyl Aranka Szeged közönsége.

Még nagyobb sikert aratott a vendégművésznő az operette legszebb (harmadik) fölvonásában. A mellbeteg Antonában Hegyl Aranka nemcsak a legkisebb árnyalatig bevégzett énekével hat, de hévteljes, átérzett játékaival is, mely elsörendű drámai művésznőnek is becsületére válnék.

Igazi diadallá lett itt a vendég sikere. Véget nem ért a taps, a lelkesedés s legalább nyolcszor kellett megjelennie a közönség előtt.

Az előadás kerete sem volt azonban méltatlan a kitűnő vendéghez. Valentinnek Hoffmann egyik legjobb szerepe s ma is bő tetszést aratott vele. Tapsokat érdemeltek s nyertek még Kiss Ferkó, Kulinyi Márton (a süket vén szolgáló humoros, maszkban s előadásban egyaránt sikerült alakításáért) és K. Rosta gni Irén, ki szemrevétele, ügyes Miklós diák.

Hunyadi Margit asszony pénteken vesz búcsút a szegedi közönségtől Scriba és Legouvé híres drámájának: „Lecouyreur Adrienne“ czim szerében. A művésznő szerepét Szegeden még eddig nem játszotta s e körülmény csak fokozza azon érdeklődést, amely bucsujához különben is fűződik.

Hegyl Aranka második föllépésül szombatra „Lili“ van kitűzve, amely szerepe iránt tavaly oly nagy volt az érdeklődés, hogy az igazgatóság kénytelen volt az előadást megismételni s ennek daczára a második előadásnál is a közönség egy része kiszorult a színházból.

Vasárnap fog a művésznő utoljára föllépni az „Árendás zsidó“ új népszínműben. Hegyl Aranka kisasszony a tömeges vendégszereplési ajánlatok közül a szegedit fogadta el a legzivesebben, hova a múlt évi fogadtatása után igen kellemes emlék fűzi. A szegedi közönség iránti tiszteletének az által is egy kiváló jelét adta, hogy Szegeden eljátszandó szerepeire teljesen új jelmezeket készítetett, e szerint úgy „Hoffmann“ mai előadásán használt, valamint „Lili“ holnaputáni három toletteje még a fővárosi közönség előtt teljesen ismeretlenek.

Legujabb.

A főrendiház reformja.

(Főrendiházi ülés.)

Budapest, márcz. 26. A főrendiház ma kezdte meg az általánosságban elfogadott törvényjavaslat részletes tárgyalását. A főrendiház tagjai ma is nagy számmal jelentek meg, de az arányok a pártok közt mit sem változtak. A kompromisszum pártja ma is nagy többségben volt. A szélső jobboldalon ma számos indigéna ült, akik a multkor nem voltak itt.

A részletes tárgyalás ma főként a választás és a cenzus kérdése körül folyt.

Indítványokat tettek: Gróf Dessoeffy Aurél, herczeg Odescalchi Arthur; gróf Dessoeffy Aurél azt indítványozta, hogy az 50 választás állandó legyen, halálozások esetén kiegészítessék; Odescalchi herczeg hasonló értelmű indítványt adott be.

Dessoeffy Aurél indítványa mellett hévvel szólott báró Jósika Lajos, ki különösen az erdélyi mágnások érdekét védelmezte.

Báró Majthényi László ellenozta az indítványt, s azt vitatta, hogy a választási elv nemcsak a törvényjavaslat koncepczióját forgatná ki, de ellenkeznék a historiai fejlődéssel is.

Báró Prónay Dezső nagy hatással és közjogi alapossággal polémizált b. Majthényi ellen, kimutatva az általa föllított tétel tarthatatlanságát, s pártolva Dessoeffy Aurél indítványát.

Elnök ezután szavazásra bocsátotta

a beadott indítványokat, mire a többség az eredeti szerkezetet fogadta el.

A cenzus kérdéséhez gr. Apponyi György szólott először, s a cenzus ellen tört lándzsát a végül olyan indítványt adott be, mely lényegében egészen meg egyez Irányi Dánielnek a képviselőházban beadott indítványával.

Gr. Apponyi György a cenzus helyett választásokat óhaj, és pedig úgy, hogy a választottak száma ne lehessen több, mint 250; minden mágnás választható, aki 24. évét betöltötte s csak a választható, aki 30 éves elmult.

Tisza Kálmán miniszterelnök röviden polemizált s hangsúlyozta, hogy Angliában is a vagyonhoz van kötve a pártosság joga. Kérte Apponyi indítványának mellözését.

Báró Vécsey József pártolta Apponyi György indítványát.

Szavazásnál a többség elvetette. Erre egy fölrái szünet következett. Szünet után gr. Széchen Antal az indigénakra vonatkozó pont kihagyását indítványozta, mi fölött nagy vita keletkezett.

Pálffy Móríc gróf és Zichy Nándor gr. az indigénákat érdeklőleg tettek módosítványokat, a 2-ik szakasz 2 ik bekezdéséhez. Nagy derűtséget keltezt Pálffy Móríc gróf, midőn töredezett magyarsággal indokolta módosítványát, azt mondta, most már fölolvassa azt, „hogy legyen értelme.“

Majd Walterskirchen br. szólalt föl az indigénák nevében s utalva arra, hogy ők tagjai lévén az osz rák felsőháznak, ez is egyike azon kapcsolatoknak, melyek Magyarországot a lajthántuli tartományokhoz fűzik. Ezen „kapocs“ ellen erőlyesen tiltakozott Prónay Dezső br. ki más kapcsolatot nem ismer, mint melyet a törvény alkotott. Szónok különben hozzájárult Szécsén módosítványához, mely szerint a 2-ik szakasz két utolsó bekezdése kihagyandó lett volna.

Miután még Tisza a módosítványok ellenében állást foglalt, a szakasz változatlanul ment keresztül.

A második szakasz tárgyalása közben elnök az ülést 1 órakor föltűggesztette s az ülés újra megnyitvatván, a tárgyalás a már jelzett eredménnyel folyt tovább.

A indigénák kérdésében beadott összes módosítványok mellözöttvén, a javaslat 3. § a változatlanul s vita nélkül elfogadtatott. A 4. §-nál először Szőgyényi Marich László szólalt föl, kifejezvéen sajnálatát afölött, hogy a főispánok megszűnnek e ház tagjai lenni. A katolikus egyháznagyokra vonatkozó pontnál Daniell János szólalt föl s a czimzetes püspökök jogának érintellenül hagyását indítványozta. Meleg beszédben támogatta ezt Haynald Lajos kalocsai bibornokérsek és Lengyel Miklós püspök.

Lengyel Miklós után Tisza Kálmán szólalt föl, utalva az ismert okokra, melyeknél fogva a czimzetes püspökök tagsági joga megszüntetendő. Ezután szavazással elfogadta a nagy többség az eredeti szerkezetet, Schlauch Lőrincz szatmári püspök azon indítványával, hogy a tagsági jogát tovább is megtartó két fölszentelt püspök a szövegben mindjárt a megyés püspökök után omltassék föl. Ezután br. Vay Miklós koronaőr tett indítványt az összes protestans főgondnokok és püspökök tagsági jogosultsága mellett. — Az ülés fél 4 órakor tovább folyt.

Budapest, márcz. 26. (A főrendiház reformja.) Négy óra után szólottak még: Brenneberg és Prónay Vay báró indítványát pártolva n, Zichy Nándor gróf és Tisza Kálmán ellenzően. A többség a javaslatot elvetette.

Gr. Eszterházy István a zsidók képviseltesét indítványozta. Károlyi István gr. erős antiszemita szellemben ellenozta az indítványt, Tisza Kálmán, Vay br. pártolták. Az indítványt a többség elvetette. Tisza Kálmán kijelentette, hogy a határozat kinevezésnek nem praesjudikál.

Budapest, márcz. 26. A „Pikáns naptár“ sajiópörét ma tárgyalta a budapesti esküdtszék, mely a szerkesztőt, Kont Sándort vétkesnek mondta ki szemérem elleni vétség bűnében. A törvényszék ennek alapján Kontot egy havi fogsággal s 60 frt pénzbírsággal ítélte.

Főszerkesztő: ENYEDI LUKÁCS. Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

A szegedet érintő vasutak és gőzhajók menetrendje.

Oszták államvasut.

Bécs—Verciorova.

Bécsből ind. 8.25 e. 8.35 reg., (futv. 3.30 délután.)
Budapestre érke. 5.57 reg., 5.37 e., (futv. 9.10 e.)
Budapestről ind. 7.40 reg., 6.15 e., (futv. 10.10 éj.)
Czeglédre érke. 9.35 reg., 8.34 e., (futv. 11.29 éj.)
Czeglédre ind. 9.50 reg., 8.52 e., (futv. 11.35 éj.)
Szegedre érke. 12.47 d. u., 12.12 éj., (futv. 1.57 éj.)
Szegedről ind. 1.23 d. u., 12.44 éj., (futv. 2.2 éj.)
Temesvár-Józsefvárosról ind. 4.40 délután, (futár-
vonat 4.59 éjjel.)

Karánsebesről ind. 7.34 este, (futár. 7.7 reggel.)
Orsováról ind. 10.43 éjjel, (futár. 9.44 d. e.)
Verciorovára érke. 10.52 éjjel, (futv. 9.53 d. e.)

Ezen vonatokon kívül még hetenként kétszer u. m. kedden és szombaton az ugynevezett keleti külön futárvonat közlekedik a következő menetrend után: Budapestről ind. 6.20 reggel, Szegedre érkezik 10.31 d. e., Temesvárról ind. 1.14 d. u.

Verciorova—Bécs.

Verciorováról ind. 3.41 reg., (futv. 5.57 e.)
Orsováról ind. 4.20 reg., (futár. 6.50 este.)
Karánsebesről ind. 7.37 reg., (futv. 9.43 este.)
Temesvár-Józsefvárosról ind. 10.20 délelőtt, (futár-
vonat 12.13 éjjel.)

Szegedre érke. 1.22 d. u., (futár. 2.57 éjjel.)
Szegedről ind. 1.50 d. u., (futár. 3.4 éjjel.)
Czeglédre érke. 4.58 d. u., (futár. 5.37 éjjel.)
Czeglédre ind. 5.10 d. u., (futár. 5.45 éjjel.)
Budapestre érkezik 7.2 este., (futár. 7.30 reg.)
Bécsbe érke. 6.23 reg., (futár. 2.8 d. u.)

Ezen vonatokon kívül még hetenként kétszer, u. m. hétfőn és csütörtökön közlekedik az u. n. keleti külön futárvonat a követ-

kező menetrend után: Verciorováról ind. 12.04 éj., Orsováról ind. 2.13 éj., Temesvárról ind. 4.48 éj., Szegedre érke. 6.52 reg.

Omnibus vonatok.

Félegyháza—Szeged.

Félegyházáról ind. 7.38 este.
P.-Péteriről ind. 8.2 este.
P.-Csengelei 288. sz. órháztól ind. 8.13 este.
Kistelekről ind. 8.32 este.
Kapitánysági 298. sz. órháztól ind. 8.40 este.
Szatymazról ind. 9.1 este.
Kettős határi 309. sz. órháztól ind. 9.13 éj.
Dorosmárol ind. 9.22 éj.
Szegedre érkezik 9.40 éj.

Szeged—Félegyháza.

Szegedről ind. 5.15 reg.
Dorosmárol ind. 5.34 reg.
Kettős határi 309. sz. órháztól ind. 5.42 reg.
Szatymazról ind. 5.56 reg.
Kapitánysági 298. sz. órháztól ind. 6.15 reg.
Kistelekről ind. 6.24 reg.
P.-Csengelei 288. sz. órháztól ind. 6.42 reg.
P.-Péteriről ind. 6.55 reg.
Félegyházáról ind. 7.23 reg.

Alföldi vasut.

Nagyvárad—Eszék felé.

Nagyváradról ind. 5 d. u., 9 d. e.
Gyuláról ind. 7.20 este, 12.30 d. u.
Csabáról ind. 8.20 este, 2.— d. u.
Orosházáról ind. 9.36 este, 3.45 d. u.
H.-M.-Vásárhelyről ind. 11.1 éjjel 5.15 d. u.
Szegedre érkezik 11.28 éjjel, 6.11 este.

Szegedről ind. 6.45 e., 3.30 éj., 10.55 d. e.
Szabadkáról ind. 8.40 e., 6 reg., 2.20 d. u.
Gombos-Bogojevára érke. 11.14 éj., 9.48 d. e., 7.11 e.
Dályáról ind. 1.40 éj., 12.5 d. u.

Eszékre érkezik 2.35 éj., 1 d. u.

Eszék—Nagyvárad felé.

Eszékről ind. 12.20 éj., 3.30 d. u.
Dályáról ind. 1.58 éj., 4.55 d. u.
Gombos-Bogojeváról ind. 3.14 éj., 6.35 e., 8.15 d. e.
Szabadkáról ind. 6.30 reg., 10.35 éj., 2.33 d. u.
Szegedre érkezik 8 d. e., 12 éj., 4.30 d. u.
Szegedről ind. 8.40 d. e., 2.50 éjjel.
H.-M.-Vásárhelyről ind. 10.9 d. e., 3.43 éjjel.
Orosházáról ind. 11.45 d. e. 4.52 éj.
Csabáról ind. 2.17 d. u., 6.15 reggel.
Gyuláról ind. 3.20 d. u., 6.46 reg.
Nagyváradra érkezik 6.59 e., 8.59 reg.

Omnibus vonatok.

Szegedről ind. 5.21 d. u.
Vásárhelyről ind. 6.43 este.
Szegedre érkezik reggel 6 óra 22 percckor.
Megáll a 87., 88., 89., 90. és 91. sz. órházaknál is

Arad-Csanádi vasut.

Szeged felé.

Aradról ind. 5.50 reg., 1.50 d. u. Pécskáról ind. 6.33 reg., 2.43 d. u. Battonyáról ind. 7.6 reg., 3.19 d. u. Mezöhegyesről ind. 7.52 reg., 4.25 d. u. Csanád-Palotáról ind. 8.13 reg., 4.50 d. u. Nagylakról ind. 8.30 reg., 5.12 d. u. Makórol (vendéglő) ind. 9.15 reg., 6.13

e. Kis-Zomborról ind. 9.33 d. e., 6.33 e. Deszkről ind. 9.56 d. e., 7.06 e. Szegedről ind. 10.11 d. e., 7.30 e. Szeged o.-m. á.v. érke. 10.23 d. e. 7.44 este

Arad felé.

Szeged o.-m. á. v. ind. 4 ó. éj., 1.58 d. u. Szőreg-ről ind. 4.18 éj., 2.12 d. u. Deszkről ind. 4.36 éj., 2.20 d. u. Kis-Zomborról ind. 5.10 éj., 2.47 d. u. Makórol (vendéglő) 5.43 éj., 3.08 d. u. Apátfalváról ind. 6.65 reg., 3.27 d. u. Nagylakról ind. 6.35 reg., 3.48 d. u. Csanád-Palotáról ind. 6.55 reg., 4.04 d. u. Mezöhegyesről ind. 7.39 reg., 4.36 d. u. Battonyáról ind. 8.26 reg., 5.16 d. u. Pécskáról ind. 9 ó. d. e. 5.43 d. u. Aradra érke. 9.47 d. e., 5.51 este.

Tiszai hajózás.

T.-Órvényről Szolokra kedden 5 órakor reggel.) vegyes
Szolnokról Szegedre szerdán és pénteken 5 ó. reg.) szolgálat-
Szentestől Szegedre " " " " délelőtt) ban.
Szegedről Tittelre vasárnap, kedden, csütörtökön és pénteken 6 órakor reggel. Első menet február 22-én.
Szegedről Tittel-Zimonyba csütörtökön és vasárnapon 6 órakor reggel. Első menet február 22-én.
Zimonyból Szegedre hétfőn és pénteken 2 órakor délután. Első menet február 23-án.
Tittelből Szegedre vasárnap, hétfőn, szerdán és pénteken 8 órakor este. Egész Új-Becséig.
Új-Becsétől Szegedre hétfőn, kedden, csütörtökön és szombaton 6 órakor reggel.
Szegedről Szolnok-T.-Órvényre vasárnap 5 órakor reggel.
Szegedről Szolnokra vasárnap és csütörtökön 5 órakor reggel.) vegyes
Szentestől T.-Órvényre vasárnap délelben) szolgálat-
Szolnokra vasárnap és csütörtökön délelben) ban.
Szolnokról T.-Órvényre hétfőn 5 órakor reggel

118/1885. előj. sz.

240—1—1

Pályázat.

Rosenberger szül. Prosznitz Rozália urnó alapítványa után ez évben esedékes 60 frt ösztöndíj elnyerésére ezen pályázatot hirdetünk.

Az alapító levél rendelkezéséhez képest az ösztöndíjat a szegedi főgymnásium valamelyik felsőbb osztályába járó oly zsidó vallású tanuló nyerheti el, ki pályázó társai közül tanulmányaiiban legjobb előmenetelt tanúsított és a mellett szegénysorsu vagy árva.

Kellőleg fölszerelt folyamodások f. évi április hó 5-ig küldendők be a szegedi zsidó hitközség előljáróságához.
Szeged, 1885. évi márczius hó 24-én.

Dr. Rósa Izsó,
hitk. elnök.

4539/885. sz.

233—3—3

Hirdetmény.

Szeged sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik, hogy az alsótanyán, az ugynevezett „Róka-bögy“ területen közgyűlésileg fölépíttetni rendelt iskolának még az év folyamán az elfogadott tervrajz szerint, 2581 frt 98 kr. költségvetési ár keretén belül, s 11500 drb városi téglának kiszolgáltatása mellett vállalkozás útján leendő teljes felépítésére nézve a zárt ajánlati verseny-tárgyalás **f. évi április hó 8 ik napjának d. előtti 10 órájkor** az I. tan. ügyosztályban fog tanácsi jóváhagyás fenntartásával megtartatni.

Miről vállalkozni kívánók azzal értesítetnek, hogy az 50 kros bélyegű 250 frt bánom pénzzel ellátandó jól lepecsételt zárt ajánlati levelek, — melyekben a terv, költségvetés, a vállalati föltételek ismerése s kötelező elfogadása jelendő, valamint tisztán kiírandó azon százalékok mennyisége, melyet vállalkozók az egységi árakból engedni, vagy ahoz hozzáadni kívánnak, — a jelzett nap d. előtti 10 órájáig a tanácsi ígatóba adandók be. Továbbá hogy a terv, költségvetés, a vállalati föltételek, az I. tan. ügyosztályban a verseny tárgyalás előtt is április hó 1-től kezdve megtekinthetők.

Elkészve beadott, a föltételektől eltérő, vagy utó ajánlatok elfogadtatni nem fognak.

Szeged szab. kir. város tanácsának 1885. évi márczius hó 19-én tartott üléséből.

Szabados J.,
h. polgármester.

1463/1885. tk. sz.

239—1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A szegedi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Csorba Teréz Pávó Ferenczné végrehajthatóknak Kószó Ferenczné végrehajtást szenvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyben a szegedi kir. törvényszék területén lévő Szeged külső határában fekvő a szegedi 3227. 13877. és 15873 sz. tjk.-ben + 11662 hrsz. a. bányahídi hegyi szőlőnek Csues Annát illető felére o. é. 382 frt, a 11676. hrsz. alsó részen fekvő 1254 □ ölnyi ugyanott fekvő szőlőnek ugyanazt illető felére 216 frt, a 11656. hrsz. a. ugyanott fekvő 1800/... hrsz. szőlőnek ugyanazt illető felére 60 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi május hó 28-ik napján délelőtt 9 órakor a szegedi kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki állított szabályszerű elismervényt átazolgáltatni.

Kelt Szegeden 1885. évi márczius hó 10-ik napján.
A szegedi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Chilko,
t. jegyző.

Órhalmy,
h. elnök.

165/885. szám.

241—1—1

Árverési hirdetmény.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. járásbíróság 5024. számú végzése folytán Özevgy v. b. Rosenberg Manóné csödtömegéhez tartozó s 2871 frt 7 kr-ra becsült férfiruhák. szövetek butorok, stbből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 5024 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Széchenyi-tér Zsóter házában leendő eszközölésre 1885. évi márczius hó 32-ik napjának délelőtt 9 óráig határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szegeden, 1885. évi márcz. 26-ik napján.
Takács Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

5391/885.

242—2—1

Hirdetmény.

Szeged sz. kir. város tanácsa részéről közhírré tétetik hogy a felső tanyai Müller erdő és a kisteleki országot mellett két darabban fekvő 21400/1600 hold és 536/1600 hold földterületek, melyek ez idő szerint, mint temetőnek kijelölt helyek hasznosítatlanul állanak, f. évi április hó 1-től 1887. évi szeptember hó 30-ig terjedő 2 1/2 évre f. é. április hó 1-en d. e. 9 órakor, a helyszínen megtartandó árverésen s fölolvassandó szerződési feltételek s tanácsi jóváhagyás fenntartása mellett, hasznosításra adatni fognak.

Miről bérleti szándékozók azzal értesítetnek, hogy félévi hasznosítás, egy-egy évi ut fenntartási díj a helyszínen árveréskor azonnal lefizetendő leendő.

Szegeden, 1885. márczius 23-án tartott tanácsüléséből.

Szabados J.,
h. polgármester.

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására adni, hogy eddig a **Kiss Dávid házbán** (Klauzál-tér) és **Kéry-féle házbán** (iskola-utcza) létezett

kalap-, női-divat, öltöny- és szücsáru-

raktárakat egyesítve

159—*—18

a pósta-épületbe

helyeztem át,

s ez alkalommal minden e szakba vágó cikkekbe dusan fölszereltem.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, vagyok

mély tisztelettel

SCHLESINGER S.

bizományos.

Tudósítás.

Bert és társa francia kertészek

tudósítják a gyümölcsfakedvelőket, hogy mindenféle fajú gyümölcsfával érkeztek Szegedre.

Nevezetesen: **körte, alma, sárgabarack, szilva, cseresznye, őszibarack, ribiszke, málna** és **eperfakkal** stb. Nagy választékban vannak **rózsafák**, köztük **ujdonságok**, nagymennyiségű afrikai és amerikai **hagymásnövények**, kerti és szobadisztésül, melyek 4—6 hónapig virágnak.

Ausztráliai **spárga**; mindenféle virágmagvak.

Mérsékelt árak. — Csak 8 napig.

A raktár a hid-utczában 4. sz. a.

